EKE – KONFERENCIA (2006. jún. 26.)

Az SZHF vezetősége nevében szeretettel köszöntöm az EKE közgyűlésének tagjait. Biztosíthatom Önöket, számunkra megtiszteltetés, hogy ennek a vallási és kulturális szempontból jelentős eseménynek házigazdái lehetünk. A konferencia szervezői arra kértek, hogy három mondatban köszöntsem a gyűlés résztvevőit. E felkérésnek úgy teszek eleget, hogy három buzdító mondathoz fűzök néhány magyarázó szót.
1. Gondoljanak arra, hogy nagyon fontos dolog az, amit csinálnak! – Vörösmarty töprengő kérdésére („Ment-e a könyvek által a világ elébb?”) az egyházi könyvtárak esetében egyértelmű igennel lehet válaszolni. Egészen biztos ugyanis, hogy a monoteista vallások által terjesztett és megőrzött vallási iratok előbbre vitték az emberiséget: azzal, hogy Isten eljövendő világára, az élet folytatódására irányították a figyelmet, minden korban életcélt mutattak, és biztató választ adtak a lét értelmével viaskodó ember kérdéseire. Ébren tartották a reményt, és az abszolút jövő megmutatásával megmentették, illetve megmentik az emberiséget a végső kétségbeeséstől.
2. Nézzenek szembe az új szakmai kihívásokkal! – Csak néhányat említek: az egyesületnek folytatnia kell a felzárkózási munkát és meg kell találnia helyét a magyar könyvtári rendszerben; az egyesülésen belül az eltérő típusú és eltérő feladatokkal rendelkező könyvtáraknak meg kell találniuk saját profiljukat; törekedniük kell arra, hogy okosan éljenek az internet és az egyre inkább terjedő digitális kultúra nyújtotta lehetőségekkel stb. – Ne azon keseregjenek, hogy nincs pénz! A pénzhiány, amely egyébként az állami könyvtárak munkáját is nehezíti, kétségtelenül nagy gond, de nem minden a pénzen múlik. Összefogással, találékonysággal, lelkes munkával csodákat lehet művelni. Arra buzdítom önöket, hogy műveljenek ilyen csodát hazánk és az egyetemes vallási kultúra javára!
3. Dolgozzanak az ökumenizmus szellemében! – A különféle keresztény felekezetek közti együttműködés – úgy vélem – ma már nem lehet probléma, hiszen valamennyien Jézus Krisztushoz tartozunk. Ha valaki idegenkedne unitárius testvéreinktől, azt emlékeztetem arra, hogy a Szentháromságról szóló tanítás viszonylag későn szilárdult meg az egyházban, s a 3-4. században a katolikus püspökök jelentős része is annak az Ariosznak tanítását vallotta magáénak, aki elfogadta ugyan a messiás Jézust, de nem tudta elfogadni isteni mivoltát. Ne feledjék, a történeti Jézus tanításában nem az orthodoxián, hanem az orthopraxiszon, a helyes keresztény gyakorlaton van a hangsúly! Izraelita testvéreinkkel kapcsolatban pedig gondoljanak Pál apostol tanítására, aki szerint a kereszténység és a zsidóság egyazon szent tőről fakad, egyazon szent olajfának az ágai (vö. Róm 11, 13-18), másrészt vegyék észre idősebb testvéreink jóindulatát és együttműködési készségét is. Schalom Ben-Chorin – zsidó teológus – egy németországi zsidó-keresztény kongresszuson ezeket mondotta: Mi, zsidók, ugyanúgy várjuk a messiást, mint ahogyan ti, keresztények, visszavárjátok őt. E kis különbség miatt nem érdemes vitát folytatnunk. Inkább várjuk meg, amíg megérkezik, és akkor majd kérdezzük meg tőle: Jártál-e már itt, ezen a Földön?
Nagyon fontos dolog az, amit csinálnak! Nézzenek szembe az új szakmai kihívásokkal! Dolgozzanak az ökumenizmus szellemében! – A három buzdító mondat megismétlésével a konferenciát megnyitom, átadom a terepet a szakembereknek, és mindnyájuknak eredményes munkát kívánok. Isten hozta önöket Szegedre, és Isten segítse munkájukat!